

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова

ОСВІТА ТА НАУКА – 2017

Матеріали звітно-наукової конференції студентів
3-7 квітня 2017 року

Київ - 2017

УДК 1:316.3]:37.011(063)

ББК 87.6:74.48я431

Н 34

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Національного педагогічного університету
імені М. П. Драгоманова*

Редакційна рада:

- Андрущенко В.П.** доктор філософських наук, професор, академік НАПН України, член-кореспондент НАН України, ректор НПУ імені М. П. Драгоманова (*голова Редакційної ради*)
- Андрусишин Б.І.** доктор історичних наук, професор
- Бондар В.І.** доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України
- Булах І. С.** доктор психологічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України
- Висоцький А.В.** доктор філологічних наук, професор, заслужений працівник освіти України
- Зернецька А.А.** доктор філологічних наук, професор
- Євтух В.Б.** доктор історичних наук, професор, академік НАН України
- Дробот І.І.** доктор історичних наук, професор
- Жалдак М.І.** доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України
- Ісаєнко В.М.** доктор біологічних наук, професор, академік Академії наук вищої школи України
- Корець М.С.** доктор педагогічних наук, професор, академік Академії наук вищої школи України, заслужений працівник освіти України
- Кудін А.П.** доктор фізико-математичних наук, професор, проректор з дистанційної освіти та інноваційних технологій
- Мацько Л.І.** доктор філологічних наук, професор, академік НАПН України
- Покась В.П.** академік Академії наук вищої школи України, заслужений працівник освіти України, доктор філософських наук, професор
- Працьовитий М.В.** доктор фізико-математичних наук, професор, академік АН ВШ України
- Синьов В.М.** доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України
- Сергієнко В.П.** доктор педагогічних наук, професор
- Сушко О. О.** доктор історичних наук, професор
- Тимошенко О.В.** доктор педагогічних наук, професор
- Торбін Г.М.** доктор фізико-математичних наук, професор
(*відповідальний редактор*)
- Шут М.І.** доктор фізико-математичних наук, професор, академік НАПН України

Програмний комітет:

- Божок О.С.** кандидат педагогічних наук, доцент, вчений секретар Ради НТТСМ факультету іноземної філології
- Волощук Ю.І.** кандидат політичних наук, доцент кафедри політичних наук, вчений секретар Ради НТТСМ факультету політології та права
- Горбенко С.С.** в.о. декана факультету мистецтв, кандидат педагогічних наук, професор, Заслужений працівник культури України
- Гризоглазова Т.І.** кандидат педагогічних наук, професор фортепіанного виконавства і художньої культури, вчений секретар Ради НТТСМ факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського
- Фрачук В.М.** декан факультету інформатики, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комп'ютерної інженерії та освітніх вимірювань
- Іщенко Ж.М.** кандидат історичних наук, доцент кафедри джерелознавчих дисциплін вчений секретар Ради НТТСМ факультету історичної освіти
- Кархут В.Я.** вчений секретар Ради НТТСМ факультету інформатики
- Коханко О.Г.** кандидат педагогічних наук, доцент, вчений секретар Ради НТТСМ факультету педагогіки та психології
- Кузьменко В.У.** доктор психологічних наук, професор, заступник декана з науково-дослідної роботи та міжнародного співробітництва факультету психології
- Лебединець Н.В.** кандидат біологічних наук, доцент кафедри анатомії, фізіології та шкільної гігієни вчений секретар Ради НТТСМ факультету природничо-географічної освіти та екології
- Ляшенко М.Ю.** викладач кафедри теорії та методики професійної підготовки, вчений секретар Ради НТТСМ інженерно-педагогічного факультету
- Макарець Ю.С.** кандидат філологічних наук, доцент, вчений секретар Ради НТТСМ факультету української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка
- Нестеренко Г.О.** доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри інновацій та інформаційної діяльності в освіті факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації
- Охмуш-Ковалевська О.І.** старший викладач кафедри інновацій та інформаційної діяльності в освіті факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації
- Семенишена Т.О.** кандидат педагогічних наук, доцент кафедри тифлопедагогіки, вчений секретар Ради НТТСМ факультету корекційної педагогіки та психології
- Січкач Т.Г.** кандидат фізико-математичних наук, професор кафедри загальної та прикладної фізики, відмінник народної освіти України, вчений секретар Ради НТТСМ фізико-математичного факультету

- Степико В. П.** кандидат філософських наук, доцент, вчений секретар Ради НТТСМ факультету соціально-психологічних наук та управління
- Темрук О. В.** кандидат психологічних наук, доцент, вчений секретар Ради НТТСМ факультету філософської освіти і науки
- Тимчик М.В.** кандидат педагогічних наук, доцент, вчений секретар Ради НТТСМ факультету фізичного виховання та спорту

Відповідальний секретар – Волошин І. А.

Освіта і наука – 2017. Зб. наукових праць. – К: НПУ імені М.П.Драгоманова, 2017. – 561 с.

До збірника увійшли матеріали звітно-наукової конференції студентів «Освіта та наука», що відбулася 3-7 квітня 2017 року в Національному педагогічному університеті імені М.П. Драгоманова

УДК 1:316.3]:37.011(063)
ББК 87.6:74.48я431
Н 34

ЗМІСТ

Факультет корекційної педагогіки та психології.....	6
Факультет історичної освіти	81
Інженерно-педагогічний факультет	109
Факультет інформатики	163
Факультет іноземної філології	192
Факультет мистецтв імені Анатолія Авдієвського.....	227
Факультет педагогіки та психології	248
Факультет перепідготовки та підвищення кваліфікації.....	273
Факультет політології та права.....	307
Факультет соціально-психологічних наук та управління.....	313
Факультет фізичного виховання та спорту.....	407
Факультет природничо-географічної освіти та екології.....	411
Фізико-математичний факультет.....	413
Факультет психології.....	500
Факультет української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка.....	542

У сучасному суспільстві кожна людина має право вільно обирати собі шлюбного партнера, визначати вік для укладення шлюбу та його форму. Поступово відходять у минуле народні традиції, що визначали шлюбний вибір та принципи подружнього життя.

Інститут сім'ї як і будь-яка соціальна система реагує на трансформації, що відбуваються у суспільстві, змінюючи як поведінку людей у цій сфері, так і моральні цінності та норми, які стосуються шлюбно-сімейної сфери. По всьому світу, підкреслює Н. Лавриненко знижується кількість зареєстрованих шлюбів, і відповідно, зростає кількість альтернативних форм співжиття чоловіка і жінки, які ми можемо умовно назвати альтернативними шлюбними об'єднаннями (відкритий, гостьовий, цивільний) [1, с.466].

Як зазначає Л. Слюсар, співробітник Інституту демографії та соціальних досліджень ім. М. Птухи, "українці, як і більшість європейців, усе пізніше одружуються. Це пояснюється тим, що сучасна людина повинна досить довго навчатися, здобувати професію, перш ніж стати матеріально незалежною і спроможною утримувати родину". Тому логічним є те, що на сьогодні середній шлюбний вік чоловіка становить 30 років, жінки – 27 років. При цьому 10-12% українських пар офіційно не реєструють шлюб [2].

Отже, трансформація шлюбно-сімейних відносин у суспільстві зумовлює те, що молодь сьогодні не квапиться створювати сім'ю, вона спочатку хоче побудувати кар'єру та стати матеріально незалежною.

Список використаних джерел:

1. Лавриненко Н. Інститут сім'ї в Україні: напрями трансформації. / Наталія Лавриненко // Українське суспільство: моніторинг соціальних змін. – К.: ІС НАН України, 2015. – 652 с.
2. Слюсар Л. Українці одружуються все пізніше / Людмила Слюсар // Газета.ua [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://tsn.ua/ukrayina/ukrayinci-odruzhuyutsya-vse-piznishe.html>

*Нужна Аліна Іванівна,
НПУ імені М.П.Драгоманова
Науковий керівник:
кандидат економічних наук, доцент
Петришина Наталія Валеріївна*

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ

Відповідно до Закону України «Про запобігання корупції», корупція - використання особою наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 цього Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей [1].

У багатьох державах вдалося створити такі механізми, які обмежили вплив корупції масштабами, що не становлять серйозної небезпеки для нормального функціонування державного апарату [4]. Особливого успіху досягли Сінгапур та Гонконг (провінція Китаю). Так у 1960-70-х роках ХХ ст. у Гонконзі настав період швидких змін економічного зростання, при цьому країну охопило явище корупції. Екіпажі швидкої допомоги вимагали гроші, перш ніж допомогти хворому. За отримання державного житла, освіти та інших громадських послуг пропонували хабарі посадовим особам. Особливого розмаху корупція набула в поліції. Переломним моментом став великий корупційний скандал у 1973 році, коли глава поліції Гонконгу втік із країни і було розпочато кримінальне розслідування. На

відміну від інших провінцій Китаю, в Гонконзі не розстрілюють хабарників проте тут вдалося викоринити корупцію. Так у 1974 році корумпованість становила 94%, нині – приблизно 2%.

Першим заходом було скасування презумпції невинуватості для чиновників; другим – створення у 1974 році Незалежної комісії по боротьбі з корупцією; третім – надання можливості громадянам повідомляти про хабарників. Після скасування презумпції невинуватості для посадовців було введено в дію принцип "Доведи, що купив майно не на хабарі" і закріплено на законодавчому рівні. Якщо чиновник не може довести, що законним шляхом отримав кошти, які лежать на закордонних рахунках або на які придбана нерухомість, то йому загрожує ув'язнення терміном до 15 років [2].

Вражає своїми успіхами антикорупційна політика Сінгапуру. Її центральною ланкою є постійно діючий спеціалізований орган боротьби з корупцією – Бюро розслідування випадків корупції, яке має політичну і функціональну самостійність. Головна ідея антикорупційної політики Сінгапуру полягає в прагненні мінімізувати умови, що створюють як стимул, так і можливість здійснення корумпованих дій або уникнути їх. Це досягається шляхом дотримання цілої низки антикорупційних принципів, зокрема: 1) оплати праці державних службовців згідно з формулою, що ґрунтується на показниках середньої заробітної плати осіб, які успішно працюють у приватному секторі; 2) контрольованої щорічної звітності державних посадовців про їх майно, активи і борги; прокурор має право перевіряти будь-які банківські, акціонерні та розрахункові рахунки осіб, підозрюваних в порушенні Акта про запобігання корупції; 3) великої строгості в справах про корупцію саме стосовно високопоставлених урядовців для підтримки морального авторитету непідкупних політичних лідерів[3, с. 183-184].

Аналіз досвіду країн з розвинутою антикорупційною системою свідчить про те, що вони використовують різноманітні методи та прийоми. Так країни поєднують ефективну фінансову політику (звітність, відкритість прибутків та видатків, система прозорого оподаткування), дієве законодавство, влада, що є «близькою до народу».

Отже, для України можна використати такі методи боротьби з корупцією: скасування презумпції невинуватості для чиновників щодо справ, пов'язаних з корупційними діями; створення незалежного від влади антикорупційного органу; створення анонімною гарячої лінії; відкритість та контрольованість щорічної звітності щодо майна, доходів та боргів чиновників, а також членів їх сімей; можливість накладати арешт на майно та рахунки, що не висвітлюються в деклараціях; виховання в суспільстві негативного ставлення до корупції.

Список використаної літератури:

1. Закон України Про запобігання корупції від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.
2. Зарубіжний досвід створення та діяльності спеціальних антикорупційних органів: практичний посібник - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/84686/pravo/zarubizhniy_dosvid_stvorenniya_ta_diyalnosti_spetsialnih_antikoruptsiynih_organiv
3. Корупція: теоретико-методологічні засади дослідження / керівник авт. кол. доц. І.О. Ревак. – Львів: ЛьвДУВС, 2011. – с. 220 с.
4. Черемис І. В. Зарубіжний досвід протидії корупції в системі державного управління / І. В. Черемис // Стратегічні пріоритети. – 2009. – №3 (12). – С. 110-118.